

Parlamentul României

Expunere de motive

Tranziția de la Școală la integrarea tinerilor pe piața forței de muncă constituie una dintre cele mai critice și presante probleme ale funcționării pieței muncii, cu impact economic și social deosebit de puternic.

În contextul economic și social actual din România, piața forței de muncă pentru tinerii sub 30 de ani este destul de limitată. În plus, recesiunea a adus cu sine scăderea numărului de locuri de muncă și creșterea ratei șomajului atât la nivel național, cât și european. Pe de o parte avem de-a face cu tinerii abia ieșiți de pe băncile școlilor, fără experiență dar cu dorință de muncă, iar de cealaltă parte, întâlnim tinerii care decid să-și întemeieze o familie. În ambele cazuri, tinerii se confruntă cu neajunsuri de ordin material. Din aceste cauze ei sunt nu de puține ori nevoiți să accepte compromisuri din partea angajatorului în ceea ce privește salarizarea și evidențele pe cartea de muncă. Astfel, pentru a nu fi impozitați și pentru a nu le fi micșorat venitul, aceștia acceptă ca o parte din salariu să fie primit „la negru”.

Tendința tinerilor este de a gândi mai degrabă pe termen scurt, decât pe termen lung. Plata impozitelor și a contribuțiilor sociale în vederea asigurării unui venit după pensionare nu reprezintă o prioritate pentru aceștia, preferând mai mult să își asigure un venit în prezent decât să se gândească la cum va fi peste câțiva ani. Dată fiind această tendință, angajatorii, la rândul lor, preferă să angajeze tineri fără actele corespunzătoare, pentru a nu le fi imputate alte costuri către bugetul de stat pe seama faptului că au angajat persoane oricum fără experiență, care nu reprezintă o garanție pentru succesul activității. Pe cale de consecință, într-o perioadă de criză, când încasările la bugetul de stat reprezintă o prioritate pentru bunul mers al economiei, acestea scad, sau, în cel mai bun caz, stagnează.

Totodată, tinerii suferă cel mai mult în contactul cu piața muncii fiind dezavantajați față de categoriile de vârstă adultă, atât prin faptul că ani de-a rândul aceste din urmă segmente de populație au fost ținute în supraocupare, chiar dacă economia nu a funcționat în ultimul timp de o manieră îmbucurătoare, cât și ca lipsă a experienței în muncă – privită ca o cerință uneori obligatorie la angajare. Realitatea de inversă proporționalitate dintre tinerii care dobândesc o calificare sau își încheie studiile și oferta de joburi existentă face ca cei care tocmai au absolvit o anumită treaptă de Școlarizare să concureze direct pe piața muncii cu angajați cu o experiență serioasă în câmpul muncii. Astfel, tinerii fie sunt nevoiți să plece în afara țării în vederea angajării, fie să își înceapă activitatea în sectoare marginalizate, inferioare calificării lor, uneori intrând în circuitul muncii neprotejate („munca la negru”), dat fiind faptul că angajatorii preferă mai degrabă această modalitate decât să angajeze persoane fără experiență în baza unui contract de care să fie legate ambele părți.

Date fiind acestea, cea mai indicată soluție în momentul de față este stimularea tinerilor să se angajeze legal, păstrându-se în același timp un nivel stabil al încasărilor la bugetul de stat din partea angajatorilor, chiar dacă acesta este ceva mai redus.

În sensul celor prezentate mai sus, este necesară completarea articolului 43 („Cotele de impozitare”) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, actualizată, prin introducerea unui nou alineat „1^”), în sensul aplicării unei cote de impozitare reduse până la jumătate aplicată asupra veniturilor impozabile realizate de persoanele cu vârsta de cel mult 30 de ani.

Tabel cu semnatarii

Propunere legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

[illegible]